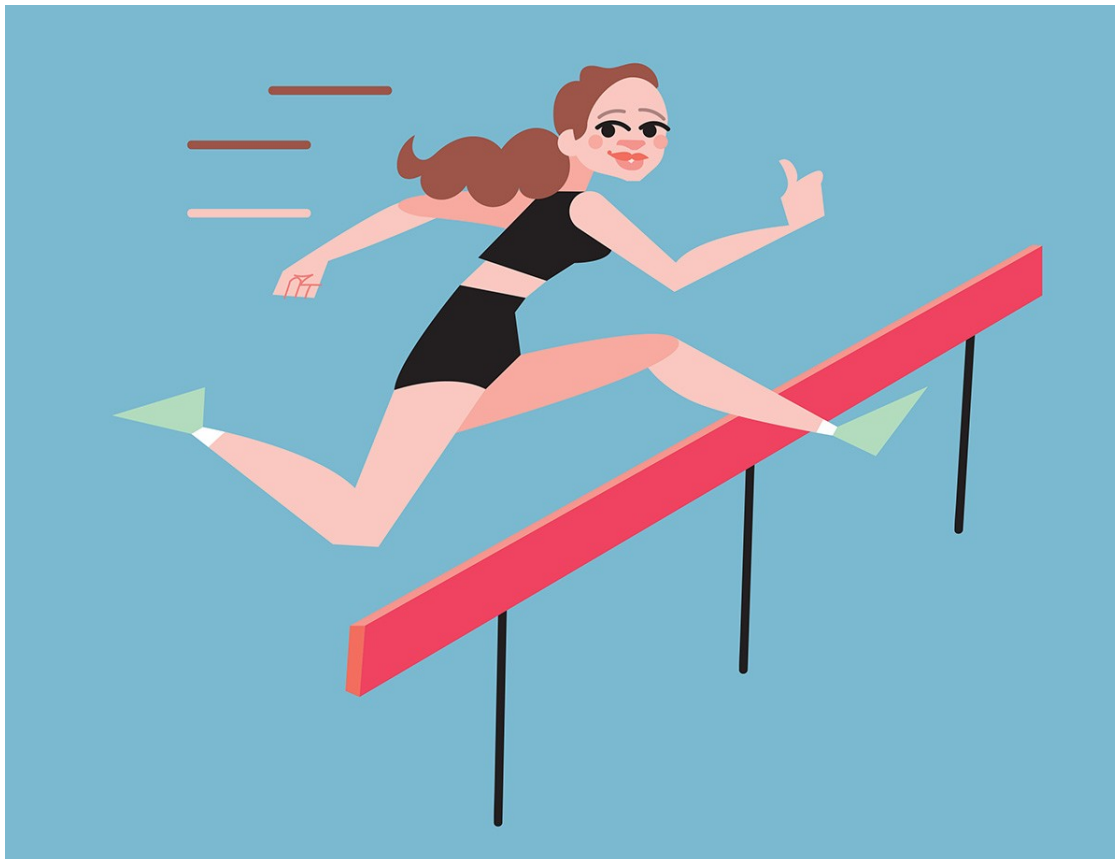

?Emília del Hoyo, córrer sense descans

Il·lustració: Maria Picassó

Ara que les atletes de l'Avinent Manresa venen d'assolir cinc posicions finalistes als Campionats d'Espanya absoluts -l'equip de la ciutat és dels millors de l'estat!- tothom s'atura davant de la foto, magnífica, d'Emília del Hoyo desplegant tota la seva potència en la final dels 100 metres tanques. Va quedar quarta amb un registre de 13"55! I doncs, segur que no la coneixeu? Tot just tres setmanes abans s'havia proclamat subcampiona de Catalunya! I és que Emília del Hoyo Pérez, que tot just va complir 25 anys el mes d'abril, no ha parat mai de guanyar marques i campionats, i és una habitual de les planes esportives perquè l'esport ha tenyit tota la seva vida. S'hi va posar molt jove: als tres anys ja era al nou club Egiba i s'hi va estar disciplinadament fins a fer-ne deu. La família, que té les arrels a Torrubia de Soria, ja tenia una certa tirada a l'esport -la mare havia passat també pel Club Atlètic i el seu germà Albert el 2012 era a la lliga ACB amb el Manresa i ara mateix és a la lliga alemanya. Però tornem a l'Emília, que la tenim estudiant la primària i l'ESO a les Dominiques i un dia participa en un Cros escolar... «Vaig fer podi i allà mateix em van proposar de fer una prova amb els del CAM que devia anar bé...». Hi va anar tant -i ella s'ho passava tan bé!- que va esdevenir una de les millors *combineres* del país. Això és, una atleta especialista en pentatló i heptatló: cent metres tanques, salt d'alçada, llançament de pes i 200 metres lllisos, i salt de llargada, llançament de javelina i 800 metres. Ras i curt: una bèstia sobre la pista!

De la mà del seu entrenador, Angel Garcia, als 16 anys serà als campionats europeus i als 17 als Jocs Olímpics de la joventut mundial. Però també hi ha els estudis -i l'Emília ha estudiat, i molt! Després de fer el batxillerat al Pius Font i Quer, l'any 2015 se'n va becada als USA, a la Universitat de Sacramento (Califòrnia), on estudiarà Kinesiologia de les ciències de l'esport, especialitzada en rehabilitació. S'hi estarà quatre anys i, en acabat, en vindran dos més a Anglaterra per fer un màster en Medicina de l'exercici i de l'esport aplicat. Una formació completa. Ara, altra vegada a Manresa, deixa l'heptatló, tot ocupant un sisè lloc estatal i, des de fa dos anys, es concentra en les tanques «No em podia permetre tres hores diàries de preparació, acabava de perdre l'entrenador i la motivació va decaure...». Ara, no penseu pas que l'Emília triés aleshores l'itinerari senzill: entrena dues hores diàries, inclosos caps de setmana, que ho fa a Lleida. I els darrers resultats d'aquest juny l'avalen com una velocista d'elit i amb les millors perspectives. Però com que de córrer aquí no se'n viu, l'Emília treballa a Hunza, un centre d'exercici saludable, i també a R3 Manresa -rendiment, rehabilitació i readaptació- que li permet desplegar coneixements i aptituds en entrenaments personalitzats. «Des de gent que només amb *pilates-reformer* millora esquena i articulacions, fins aquells que presenten patologies o lesions. No parlem de gimnasos sinó de centres una mica més avançats». I es veu que li agrada i està contenta: no són pocs els qui, marxant de joves, no tornen mai més. «Jo estic bé, i m'agraden les meves rutines i... no sé pas encara què faré en el futur!». Jove i valenta, de moment corre i supera obstacles. I cada vegada millor i més de pressa: arribarà on vulgui.